

Yorgun Bedenler

– İbrahim COŞAR · 25 Mayıs 2024

YORGUN BEDENLER

Ne bitimsiz yolmuş bu, koşsan nafile gülüm;
Ayağım taş yorgunu, yolum gurbet yorgunu.
Hüzünler boğdu beni coşsan nafile gülüm,
Bedenim yaş yorgunu, gönlüm hasret yorgunu.

Bir zaman dillerdeydi aşkıma düşkünlüğün,
Ne zaman bitecek ki gönlüme küskünlüğün,
Sohbeti unutturdu zamansız suskunluğun,
Geceler düş yorgunu, gün rivayet yorgunu.

Yardan ayrılan kalpte sancılar ince başlar;
Ayrılığın alevi bütün bedeni haşlar.
Yağmurla yarışınca gözlerimdeki yaşlar,
Tabiat kış yorgunu, bahar rahmet yorgunu.

Eğer olursa bir gün ortada yokken neden;
Seni yalnız bırakıp haksız yere terk eden;
Yıllardır Coşari'nin kahrını çeken beden;
Ağrıyan baş yorgunu, aşka gayret yorgunu.

06.05.2023/Samsun

İbrahim COŞAR